Sri G. V. ANJANAPPA.—Accepting the ruling of the Chair, I would like to represent that what the Hon. Leader of the House wants to discuss is entirely a different matter from what my adjournment motion seeks to discuss. I would like to discuss the situation arising from the students' hunger strike whereas the Hon. Leader of the House has no objection to discuss the charges levelled by the students against the University. The matter is entirely different and if the Government is not prepared to allow my adjournment motion to be discussed right now, I protest and walk out.

(*The Member withdrew from the House*)

Papers laid on the Table

SECRETARY.—Sir, as required by Rule 100 of the Rules of Procedure, I beg to lay on the Table of the House, the Mysore Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969, as pased by the Legislative Assembly.

Mysore Appropriation (No. 4) Bill, 1969

(as passed by the Legislative Assembly)

Motion to consider—(Debate continued).

†ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಆರ್. ಲಕ್ಷಮ್ಮ (ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರ)—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಾವು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಉಪಸಭಾಪತಿಗಳು.—ಯಾರ್ಯಾರು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರುಗಳು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಈಗ ನೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಆರ್. ಲಕ್ಷಮ್ಮ.—ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆದರಂತೆ ತಟಸ್ಥರಾಗಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಮೂರು ಮೈನೂರು ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇವೆ. ಇದು ನಮಗ್ರ ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಕೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಮೂರು ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್‌ಗಳಮೇಲೂ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೋ ಅದರಮೇಲೆ ಆಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಸಭಾಪತಿಗಳು.—ಈಗ ಲಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೊದಲು ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ನಂ. 4, ನಂತರ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್, ಅನಂತರ ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ನಂ. 5 ಮತ್ತು ನಂ. 6 ಬರುತ್ತವೆ.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Finance, Planning and Youth Welfare).—Sir, these are Bills and not resolutions. Therefore, all the three Bills cannot be moved together and discussed together. Secondly, Appropriation (No. 4) Bill is in respect of Supplementary Demands placed before the House and several members have already participated in that discussion. Appropriation Bill Nos. 5 and 6 are in respect of Excess Grants for the early years. Therefore, I request the hon. Member not to mix up these two things. If those members who did not have any occasion to participate on the Supplementary Demands want to speak, they are welcome to offer their remarks.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಆರ್. ಲಕ್ಷಮ್ಮ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮೈಸೂರು ಅಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ ನಂ 4ರ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಅಂಶದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಅನೇಕ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಅಸಮರ್ಪಕವಾದುವು. ಈ ಸಾರಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಹಣಕಾಸಿನ ನಿಯಮಾವಳಿ ರೀತ್ಯ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೇ ಏಲ್ಲ. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ನಡವಳಿಂದ ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವುದು, ಕೆಲವೊಂದು ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ 100 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ನಡವಳಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಬೇಡಿಕರವಾದುದು ಅಂದರೆ, 5ನೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗವೇನಿದೆ, ಅದು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ನಡವಳಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅವರು ಪುಟ 2ರಲ್ಲಿ 101.80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಏನಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಪೇ ರಿವಿಷನ್‌ಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಕಾಸ್ಟ್, ಕಂಪನ್ಸೇಷನ್, ಸಬ್ಸಿಡಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಕ್ಯುರಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರಾಸ್‌ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೆ ಕಮಿಟೆಡ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಿಬರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಸಹ ಸೇರಿಸಿ, ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೋ, ಹಾಗೆ ನಾವು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—May I clear a misunderstanding? No State Government has raised its pay scales to the level of the pay scales of the Central Government.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ ಆರ್. ಲಕ್ಷಮ್ಮ.—ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವನ್ಯೂ ವಜಾ ಮಾಡದೆ ರೆಕ್ಯಾಡಾರ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 5ನೇ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಶಿಫಾರಸು ಏನಿದೆ, ಇದು ಏನೂ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆರು ಶಿಫಾರಸು ಎಂದೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಬೇಡಕ್ಕೆ ಸಮಾನ, ಅದನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಈಗಲಾದರೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಉಗ್ರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪೂಣ್ಯಕೋಟಿ ದನದ ಕತೆಯ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಹಾಯಬೇಡಿ, ಹಿಂದೆ ಬಂದರೆ ಒದೆಯಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆಯಂತೆ ಅದು. ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಕೂಡ ಸಹಾಯಧನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಅವರ ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬದಲು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂ. ಎಂ. ಡಿ. ಸಿ. ಯವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾಂಡೆ ಉಪಸಮಿತಿಯವರು

ಕೂಡ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಾಯಧನದನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತ ಕಡೆ, ಮಹಾಜನ್ ತೀರ್ಪು ಕೂಡ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದೆ. ಅತ್ತ ಕಡೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೂಡ ಹಾಗೆ. 56 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆ ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ಸಹಾಯ ಧನ ಈಗ 30 ಕೋಟಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಮಗೆ ಬಹಳ ಖೇದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು, ಬಹಳ ಸಾತ್ವಿಕರು ಆಗಿರುವಾಗ, ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಹೋಗಾಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್. ಸಿ. ಎ. ಇ. ಆರ್. ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ, ಅದು ಒಂದೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಾಪಿತಿ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಕನ್‌ಸಂಪನ್ ಆಫ್ ಎನರ್ಜಿ, ವರದಿ ತಯಾರಾದಾಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 50 ಅಥವಾ 60 ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಎನರ್ಜಿ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 38 ಇತ್ತು. ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿದರೂ ಕೂಡ, ಆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಸಿನೆಸ್, ಟ್ರೇಡ್ ಮತ್ತು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಟ್ಟ 100ಕ್ಕೆ 15.9, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 13 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದ್ದು 18.3, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ್ದು 7.5 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ಏಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ಕೂಡ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಲಿ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಸನ ಪಡಬೇಕಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಲಭಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಗಾರರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲಿ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕೆಲಸ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮದಲ್ಲೇ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಬಂದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಕೂಡ ತನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯದೇವತೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪೋರ್ಶಿಯಾಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಾಟಕ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರ್ಮದೇವತೆಗೆ ಸಮಾನ. ಆಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಜ್ರ ಎಂಬ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಣದ ಅದಿರು ದೊರಕುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.— The House will now rise for tea and meet after half-an-hour.

The House rose for Tea at Four of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Four of the Clock.

[MR. DEPUTY CHAIRMAN in the Chair]

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಆರ್. ಲಕ್ಷಮ್ಮ.— ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದೇಶದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪೀಜರ್, ಮೀಡಿಯಂ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ½ ಭಾಗದಷ್ಟು ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ತಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಆರ್. ಲಕ್ಷಮ್ಮ)

ಎ. ಸಿ. ಮಿತ್ರ ಎನ್ನುವವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

"It is imperative that the irrigation projects under Cauvery, Krishna and Godavari should be brought into operation as quickly as possible. High priority must be given for the construction of major and medium irrigation projects."

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಇವೊತ್ತು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗಲೀ, ಕೃಷ್ಣಾ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೇ ಆಗಲೀ, ಗೋದಾವರಿ ಬೇಸಿನ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೇ ಆಗಲೀ, ಯಾರಿಗೇ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಜೀವನಾಡಿಗಳಿಂದ ದೊರೆತರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ನೀರಾವರಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನಂತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಎತ್ತುವಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಒಂದಾಗಿ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಜನತೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಆಫ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ರೈತ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಕೊಡುವಂಥಾ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆ ಬಹಳ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ವಜ್ರ ಮತ್ತು ಹೊಸದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿನಿಜದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ವಜ್ರಾ ಎನ್ನುವ ಕಡೆ ಸಿಕ್ಕಂಥ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತಜ್ಞರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೇಂದ್ರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ನೇಮಕವಾಗಬೇಕು. 100ಕ್ಕೆ 30ರಷ್ಟು ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿದ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 50ರಷ್ಟು, 60ರಷ್ಟು ಜನಗಳು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಂಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇತರರಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ನೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri G. V. GOWDA (Legislative Assembly Constituency).—Mr. Chairman, Sir, the debt position of the State is very much alarming and it is a matter of great concern. The outstanding debts are to the tune of 3 to 4 hundred crores and it may even go up to 5 hundred crores of rupees

by 1974-75. I do not know whether we would be able to have more industrial production in the State, to enable the Government to repay the public debts. I feel that before the Government of Mysore accepted the liability of these public debts, they should have been very careful about the assets created by these debts. For instance, the debt allocation has been made on the basis of population. In Hyderabad, the Nizams had deposited their money not only in India, but even in London and the Hyderabad Government has claimed their share out of it. Similarly the Mysore Government could also claim its share. On re-organisation of States some areas were allotted to Mysore State from erstwhile Hyderabad State but the amount of debts has not been allocated properly. We are equally entitled to claim a portion of the assets created out of the loans borrowed by the erstwhile States. That aspect has not been looked into by the Mysore Government. The failure of the Government in claiming its legitimate share from the erstwhile States on the assets created by common efforts of the people, has badly affected the financial position of the State. It is not enough if we apportion merely the projects between the States. Take for instance, the Salar Jung Museum which has been built by common efforts and we are equally entitled to claim a portion out of its assets. There are so many other assets also created out of common efforts for which we are equally entitled to claim our due share. The failure of Government in not claiming its legitimate share shows the way in which the Government has tried to safeguard the interests of new Mysore State in obtaining respective shares on behalf of different integrated units of the erstwhile States ! When we own a debt should we not claim the assets ?

Sri K. SURYANARAYANA ADIGA.—The Government of Mysore after re-organisation is in no way responsible if a claim has not been made at the proper time.

Sri G. V. GOWDA.—I am charging the Government of Mysore for not claiming the due share. When it has owned the debts on population basis why should they not claim the assets created out of those debts previously ? Supposing 2 crores of rupees are transferred to Madras-Karnatak area, the Government should know whether that has been properly utilised ; whether it has been spent in the area to which it has been transferred ; what is the assets created ; whether a claim has been made by the Mysore Government to the share of the assets due to it, etc. In Madras, if a court building was constructed, it was not that only Tamilians have put their efforts, but even the Kannadigas have put their efforts to construct that building. The debt position and the financial position of our State is very much alarming. It is said that the outlay of the Mysore Plan is Rs. 327 croses and the Central assistance in this regard is too meagre. We have not been able to raise necessary resources to meet the demands like construction of projects, increased salaries of employees. We have not been able to do anything due to the financial crisis. In this state of affairs of the State's finances,

(SRI G. V. GOWDA)

is it possible to implement the plan schemes successfully? Hon. Member Smt. Lakshamma stated that we have so many resources and irrigation potentialities. But what is the use of these resources when we are unable to utilise the potentialities available?

We are yet to utilise the waters available in the Cauvery basin. We require about 120 crores of rupees to utilise the water available in the Cauvery basin. If we do not utilise this water before 1974, we may lose our rights to utilise it thereafter. So far as non-scheduled rivers are concerned it could be seen from the agreement that it has not been subjected to any clause even after 1974 and we can take up projects. But the thing is we have got to see whether water would be available after 1974. It would not be available for the reason that in K. R. S. so many rivers join Cauvery. Over and above that, the Cauvery water is being utilised by the Madras Government and they have developed nearly 20 lakh acres, while the Mysore Government has been able to develop only about 2 lakh acres under the Krishnaraja Sagar. After 1974 when they seek for re-allocation of waters, what will be the result? The Madras Government will say at least allow the water required for irrigating 22 lakhs acres of land and then if there is any surplus water available we will devide it. Naturally that would be the stand of the Madras Government. The water that would be available in Cauvery after 1974 is just enough to irrigate 22 lakhs acres of land. If that is so, where is the water available to develop our areas further? I request the Government to see that projects on non-scheduled rivers that join down below, are included in the Fourth Plan and see that they are executed. If they are taken up and executed, more than lakhs of acres could be irrigated. Therefore, the Hon. Finance Minister will kindly see that these projects are included in the Fourth Plan and somehow find out the finance required for them. He may kindly see that the assistance from the Government of India is got for them just as the Government of Andhra has got Rs. 16 crores of assistance for Nagarjuna Sagar from the Government of India. In addition to taking the assistance of the Government of India you can avoid unnecessary expenditure wherever possible and see that the legitimate claims of the people of that region are safeguarded. Thank you, Sir.

† ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅನೇಕರು ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಗಡೆಯವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದಂತಹ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು, ಬಹಳ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಆಸೆ ಏನಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕಂತಹವರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ನಡೆಸುವವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅದಂಬರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗವರ್ನರಾಗಿ ಬರತಕ್ಕವರು ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಜನರೇಷನ್‌ಗೇನೇ ಸೇರಿದವರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನು ಅರಿತಂತಹವರು.

ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಯಾವ ಆಡಂಬರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನೇಕೆಡ್ ಫಕೀರರಂತೆ ಇದ್ದು ಪ್ರಪಂಚದಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಂತಹವರ ಹೆಸರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಆಡಂಬರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರೆ ಗೌರವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಡಂಬರಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕ ಎಷ್ಟರು ಕೆಳಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಟೀಕೆಗಳಲ್ಲ ಗವರ್ನರವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬಾರದು ಎಂದಿಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡುವುದು ನೂಕ್ಕ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರೂಲ್ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಇವ್ಯಾಗ ಆಗಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಹೆಚ್ಚು ಆಡಂಬರಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರೊಳಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅನವಶ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ 20ನೇ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದ ಬೇಡಿಕೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಜನ ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಡೆವಲಪ್ಮೆಂಟರು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿವೆ ಎಂದು ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹತ್ತಾರು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ರೈತರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವನು ಹೇಗೆ ಫಸಲನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬತ್ತನೆ ಕಾಲ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ರೇಡಿಯೋ ಮೂಲಕ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಬೇಜಾರು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಎರಡು ಹೊಸ ಉತ್ತಮ ತಳಿಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೆರಡರಷ್ಟು ಫಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಬೀಜಗಳನ್ನು ರೈತ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಪೊಗ್ಯಾಂಡಾ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗಂತೂ ರೇಡಿಯೋ ಪ್ರಚಾರ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಈಚೆಗೆ ವೀಡ್ ಕಿಲರ್ ಎನ್ನುವ ಔಷಧಿಗಳು ಬಂದಿದೆ, ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಫಸಲುಗೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬಹುದು. ರಾಗಿ ಫಸಲಿಗೆ ಭತ್ತದ ಫಸಲಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಫಸಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಹುಳುಗಳ ಕಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವೀಡ್‌ಕಿಲರ್ ಎನ್ನುವ ಔಷಧಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಫಸಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೇಡಿಯೋ ಮೂಲಕ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು, ಆದರೆ ಇದು ರೈತರಿಗೇ ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅದು ಇನ್ನೂ ಎಕ್ಸಪೆರಿಮೆಂಟು ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದರು. ಹೀಗೆ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬರು ಡೆಮಾನ ಸ್ಟ್ರೇಟರು ಹಾಗೂ ಚ್ರೇನಿಂಗು ಕೊಟ್ಟ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರು ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವನು ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಇವನನ್ನು ನಾವು ಕರೆದು ಕೇಳಿದಾಗ ಸುಮಾರು 45 ಕೆ.ಜಿ. ರಾಗಿ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನು ಎಕರೆಗೆ ಹತ್ತು ಕೆ.ಜಿ. ಯಂತೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವನು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಇಂತಹವರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೋ ಆಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಎ.ಇ.ಓ. ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲಚರಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಷನ್ ಆಫೀಸರು ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಇವ್ವಾರೆ ಇವರೆಗೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸ ಹೇಳುವವರು ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲರುವ ಬಿ.ಡಿ.ಓ. ಗಳು.ಬಿ.ಡಿ.ಓ. ಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಷನ್

(ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ)

ಆಫೀಸರನ್ನು ಅಲ್ಲ ಸೆನ್ಸಸನ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬತ್ತನೆ ಸೀನನ್ ಇಲ್ಲ ಅಗ್ರಿಕಲಚರು ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಷನ್ ಆಫೀಸರರ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ಅವರ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದರೆ ಆಗ ಇವರು ನಾವು ಸೆನ್‌ಸಸ್ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ಬೇಳೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಟಿ. ಜಿ. ರಾಮಯ್ಯ ಎಂಬುವರೊಬ್ಬರು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೋ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಜನರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೋ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಪಗ್ಯಾಂಡ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

5-00 P.M.

ಫ್ಯಾಮಿನ್ ರಿಲೀಫ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದು ಏನೋ ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪೋಲಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರು ತಿನ್ನುವಂತಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒಂದು ರೋಡ್ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ರೋಡ್‌ನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಘಾಣ್ಣ ಎತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಮೇಲೆ ಪುನಃ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮಾಡಿದಂಥ ಕೆಲಸವೂ ಕೂಡ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಮೆಟಲ್ ಹಾಕಿ ಇದ್ದ ಹಣದಲ್ಲೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಸಾಯಾದ ರೋಡು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅಪವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಫ್ಯಾಮಿನ್ ರಿಲೀಫ್‌ನಲ್ಲೂ ಸಹ ಅಪವ್ಯಯವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri S. MUKUNDA RAO (Teachers' Constituency).—Sir, I want to speak on only one topic—Demand No. 17 item 3—proposal of the Government to create a directorate of text-books.

Sir, many complaints have been voiced in this House and outside about the publication of text-books—what we call nationalised text-books in the State. I am not against this policy of nationalising text-books. But we must see what the defects are and how to remove them. The main defect in my opinion is that this work of printing and publishing these text-books is placed in the hands of departmental officers who may be very good as teachers and inspectors, but not as printers and publishers. This is an aspect of business. The Text book Department may not be a business concern and I know it does not work on no profit no loss basis. But still this is an aspect which requires expert knowledge about printing and publishing and distribution of text books. We hear loud complaints from parents and students that text-books are not made available at the proper time. The excuse put forward by the authorities in charge of this work is that some unscrupulous book-sellers corner the text-books and create artificial scarcity. I request Government not to be taken in by these excuses from this Department. Sir, there may be some book-sellers who may want to sell their guides in preference to the text books. But

there is a large number of book-sellers who are keen on selling books and have a larger turnover. I know for instance in my district there are several booksellers who have advanced money to the Department and indented for certain number of books. But they do not get them in the right time. If the demand is for 20,000 books, he gets, 1,000 or 1500 and the depot people are asked to distribute them evenly. So the indentor gets some 5 per cent or 4 per cent of his indent and as a result there is scaricity created throughout the district.

Another difficulty with this printing and publishing is, the Government Text Book Press in Mysore is not capable of printing all the text-books in the right time. The Department has bitten more than it can chew. They have therefore now called upon private printers to print books for them. They give this work to the bigger presses in the State. The bigger presses take upon themselves the work which they cannot finish in time. Therefore, they in turn sub-let this work. I have seen with my own eyes Government text books promised to be printed by the bigger presses, being printed in the smaller presses. The printers name will be that of the bigger press. But actually it is being printed in the smaller presses. As a result, one book will be composed and printed in 10 different places and it takes so much time. When they know that the demand is for thousands of copies, if they had only prepared stereos after the first composing, they could have printed in the larger presses in very much shorter time than they take now.

Secondly, when they are printed, instead of asking the printers straightaway to send 3000 copies to Mangalore, 4000 copies to Bangalore, 2000 copies to Dharwar, all the printed stuff is brought to Bangalore and from there it is distributed to various depots. That takes more time. On the other hand they could very easily get from the Headmasters the approximate number of text-books for each class in the month of January or February for the next academic year. You print 75 per cent of the demand by June. That would be satisfactory. But that is not done. You can even supply directly to the schools instead of through book-sellers if you do not trust them. There are a number of high schools where there are stationery societies which buy books from the market and sell them to the students. Why do not the depots directly deal with the high school primary school, teachers' associations? They do not do that, but they blame the book-sellers.

There is a complaint that there are mistakes in text-books. These mistakes arise in the method followed in preparing these text-books which is very curious. The usual method followed everywhere is, one expert who is in touch with teaching is asked to write out a book according to syllabus and a committee reviews it – 6 or 10 people may review it, point out the mistakes, correct the whole thing and finally copies are sent to the press. Here, once a committee is appointed to prepare a text book, they share the work among themselves— A is asked to write two chapters, B is asked to write 3 chapters and C four chapters—like that so that each man gets a particular share in the

(SRI S. MUKUNDA RAO)

business of writing and the Chairman of this Committee usually is a heavily worked Departmental officer, a Joint Director or Deputy Director. He has no time to attend to his normal work. Added to that, he has to run to Bangalore every 8-10-15 days to preside over these committee meetings and also write certain chapters. There is disjointed work and review is not properly done. Mistakes creep in, because they are prepared in a hurry. That is why, so many mistakes both in facts and printing appear. And that is why, this proposal of the Government to have a separate Directorate for Text-Book Printing has arisen. From the details given, it cannot be known whether they are going to appoint a Director or an Assistant Director. They have not stated what his salary is and what the scale is. The word 'Director' is misleading. So far as our Education Department is concerned, the Director of the Science Institute is of the grade of the Deputy Director. The Director of the State Education Institute at Dharwar is of the grade of Joint Director. I would like to know whether this gentleman will be of Deputy Director's Grade or Joint Director's grade or of Director's grade or something like an Additional Director. I would suggest to the Government to appoint a gentleman not from the Department but to recruit somebody from outside who has got experience of printing, publication and distribution trade; and make it a very efficient business concern. If there is any profit, it can be used to print and publish classics and other good books at cheap rates. We are now doing it through the cultural and other activities and that can be financed through any little profit that the Government can get from this.

One other defect I find here. If you look at the size of the text-books, even for the higher classes that size is not used anywhere in the world. There they use octavo size. Here they use quarto size and unnecessary large margins are left and the printing takes twice the space. If it is one-eighth size, 16 pages can be printed at one stroke. Here 8 pages are printed. So more time is taken; more money is given to the printer; more time is wasted.

Since the Chair is not pleased to give any more time, I cannot give any more details. I would like to submit to the Government to look into this business more seriously and see that it is run on business lines.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಂಪೀಗೌಡ (ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನಥೆಯುಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ಹಣ ವಿನಿಯೋಗ ನಾಲ್ಕನೇ ಅನುಕ್ರಮವ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಈ ಅಂದಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೆಚ್ಚುದ ಹೆಚ್ಚಳ ಕೇವಲ 1,03,64,000 ರೂಪಾಯಿ. ಆದರೆ ಈ ನಥೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವ ಬೇಡಿಕೆ 39,43,28,000 ರೂಪಾಯಿ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ನಾವು ಮುರಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ನಚಿವರು ಅನೇಕವೇಳೆ ಈ ರೀತಿಯ ಪೂರಕ ಅನುದಾನಗಳನ್ನು ಮಂಡಿನುವ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿಯಾಗಿ ತರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಒಂದೆರಡು ನಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತು ನಿಜ. ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ನಾಗಾಣಿಕೆಗೆ 1,50,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 1967-1968ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕನಡಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಭಾರತ ನರ್ಕಾರದಿಂದ ಆ ಹಣವನ್ನು ವಾಪನು ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ, ಹೇ ಅಂಡ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಆಫೀಸರ್ ನನ್‌ಪೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಈಗ ಪುನಃ ಆ ಕ್ರಮ ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ಅಕ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ, ಮೊದಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಮತ್ತೆ 1,50,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೂರಕ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಹೀಗೆ ತರಬಹುದಾದ ಬಾಬುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ತರಾವತಿ ಮತ್ತು ಭದ್ರ ಎದ್ಯುಚ್ಚಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಈಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ 15 ಕೋಟಿ 61 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಾಗಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಎದ್ಯುಚ್ಚಕ್ಕೆ ಮುಂಡಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ 7 ಕೋಟಿ 32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದ ಲೆಕ್ಕಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ವಿದ್ಯುಚ್ಚಕ್ಕೆ ಮುಂಡಳಿಯವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರಿಂದ ತಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ತೋರಿಸುವುದು ಎಲ್ಲ ನಿಜ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜನ್ನು ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮೂದಿಸಿ ಈಗ ಪೂರಕ ಅನುದಾನಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ಕೋಟಿಗೆ ಇಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕೆಲವು ಔದ್ಯಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣ ಅದನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ ಷೇರು ಬಂಡವಾಳ ಇದೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಆ ವರ್ಷದ ಪೂರಕ ಅಂದಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಡಮಾಡಿ ಈಗ ಏಕೆ ತಂದರು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಸಹಕಾರ ಸಚಿವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಪೂರಕ ಅಂದಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿಚ್ಛವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇಡಿಕೆ 44 ರಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚವೆಂದು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಸಹಕಾರ ಮಾರಾಟ ಸಂಘಕ್ಕೆ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೇರೀತಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರು, ಬೆಳಗಾಂ, ಭದ್ರಾವತಿ, ಚಿಕ್ಕೋಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾನುಲರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ಸ್ ಎನ್ನುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ, ಇದೇ ರಾಜ್ಯ ಸಹಕಾರ ಮಾರಾಟ ಸಂಘದ ಮೂಲಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ 1 ಕೋಟಿ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಉಗ್ರಾಣಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಸಂಚಾಲನೆಯು ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಷೇರು ಬಂಡವಾಳ, ಸಹಾಯಧನ, ಸಾಲ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗಲೂ ಪೂರಕ ಅಂದಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಸಹಕಾರ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೆ ಅನಂತರವೂ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗಿ ನನಗೆ ಆಶಾಭಂಗವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಈಗ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಏರಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟದ ಪ್ರಮಾಣ ಕೂಡ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಮುಂಚೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಗಿರಣಿಯು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದರ ಬಂಡವಾಳ 48 ಲಕ್ಷ, ನರಕಾರದಿಂದ ಜಮಾ ಆಗಿರುವುದು 80 ಲಕ್ಷ. ಒಟ್ಟು 1 ಕೋಟಿ 28 ಲಕ್ಷ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ ಎಂದು ಸಹಕಾರ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟವೋ ಏನೋ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯಮಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು. ನೇರವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕದಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಂದೀಗೌಡ)

ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಕೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ವಿಫಲತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಸರಕಾರದವರೆಷ್ಟು ಉಸ್ತುವಾರಿ ವಹಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ವಹಿಸದಿರುವುದು, ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರದಿಂದ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಲ್ಲ, ಬಜೆ ನಿರಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮಾಡಿದರು, ಅವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಹೊಣೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾದ ನಾಯಕತ್ವವಿದೆ, ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಜನ ಮುಂದೆ ಬಂದರು, ಕೊಡೋಣ, ಭಾರತ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾಳೆ ಅದು ಅಣಬೆಯಾಗುವುದು. ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಏಕೆ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶ್ವಕೋಶ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದರೆ ಏನು? ಅದನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಸರ್ವಶಕ್ತರೋ? ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ದೇವತೆಯೋ ಅಥವಾ ಅಪರಾವತಾರವೊ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ವಿಶ್ವಕೋಶವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಹೊಣೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಅದರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿನ್ನೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಹೀಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುರಿದುಂಬಿಸಬೇಕು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಪೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಸರಕಾರದವರು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಸಿದರು, ಅವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಮುಕುಂದರಾಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸರಕಾರವೇ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ತಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಳೆಯರ ವಯಸ್ಸಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರ, ಜ್ಞಾನಕೋಶ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕು, ಕೈಲಾಗದವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯುವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಹಾಕರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರೈತರ ಕಬ್ಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಬರಲು ಕಾರಣರಾದರೂ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಬ್ಬು ಒದಗಿಸುವ ರೈತರಿಂದ ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸ್ವಂತ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಸದಸ್ಯರು ಇಂಥ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಮನವಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಇಂಥ ದೂರುಗಳು ಬರುವುದೋ ಅಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಉಪಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಅದು ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ಆಪಾದನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಂದೀಗೌಡ.—ಹೌದು, ಹೊಣೆಯರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಸರಕಾರ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಹೀಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಘಗಳಲ್ಲೂ ಇದೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಸಮಾಜಘಾತಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೈಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದಾಗ, ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಹಿರೇಗೌಡರ್ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಂದಾಜು ಪತ್ರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನನಗಾದ ಅಪಾರ ವ್ಯಸನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ: ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತಾದರೆ ಮತ್ತು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವ ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಜರಿಗಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ನಿರ್ಮೂಲನವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಯೋಜನಾಬದ್ಧವಾದ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ಯೂನುಗಿರಿನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬೇಡಿಕೆ, ಒತ್ತಾಯ ಸರಕಾರದಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಸರಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದರ ಅಂಗವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಐದನೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಆಯೋಗದ ವರದಿಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಒಂದು ಬೊಕ್ಕಸಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ನಾಲ್ಕನೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜು, ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಕಡಮೆ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದು.

5-30 P.M.

ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾವೇರಿ ನದಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇವತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಮತ್ತು ಗೋದಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸದೇ ಇರುವಾಗ 5ನೇ ಆರ್ಥಿಕ ಆಯೋಗದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಅಂಕಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಅದನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಡದೇ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅವಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಕಾಲ ಹೋಯಿತು, ಆ ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಒತ್ತಾಯ ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಉಭಯ ಸದನಗಳ ಬೆಂಬಲದಿಂದ, ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಪ್ರಸಂಗ ಬಿದ್ದರೆ ಹೋರಾಟಕ್ಕಾದರೂ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಿವ್ಯಾಂಡ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಡವರು ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದ ಬಂದಹಾಗೆ ಹಣ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಜ್ಞರು ಇವರ ಕೈ ಕೂಸಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಒಂದು ದೋಷ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪದೇ ಪದೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತರುವುದರ ಬದಲು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಈಗ ಒದಗಿಬಂದಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಮುದುವೆಗೆ ತಯಾರಾದಂತಹ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪಾಡೇನು? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿ 4ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ (ಸ್ಥಾನೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರುವಂತಹ ಈ ಮನೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲ ಸೂಚಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವಂತಹವರು ಗವರ್ನರ್‌ರವರ ಮನೆಗೆ ಆಡಂಬರ ಮಾಡಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹಿರಿಯ ಶಾಸಕರಾದ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗವರ್ನರ್‌ರವರ ಮನೆಗೆ ಆಡಂಬರ ಏಕೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ? ನ್ಯಾಯಾವಕಾಶ ಕಡಮೆ ಆಯಿತು ಅಂತ ಹೇಳಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಗವರ್ನರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಏಕೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು ? ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಇದೆ. ಬಡವರ ಮನೆಯಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆಯಿತು ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ಭವನ ಕಟ್ಟಿದವೇಲೆ ಇಂತಹ ವೀಧೋಪಕರಣಗಳೇಕೆ ? ಬರೀ ಹಲಗೆ ಹಾಕಬಹುದಲ್ಲಾ ! ಅದರೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ದಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 10ರಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ವಿಷಾದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕೆಲವು ಜನ ವಕೀಲರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ನಿವೃತ್ತ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜರು ಅವರನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಎರಿಗೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ 3,500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳದಮೇಲೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕನ್‌ಸರ್‌ವೆಂಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದಲ್ಲದೇ ಒಬ್ಬರು ಲೀಗಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲರ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ದಿನಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ರೀಡಿಂಗ್ ಫೀ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಎಂ. ಕೆ. ನಂಬಿಯಾರ್‌ರವರು ಇರಬಹುದು. ಅವರ ಹಾಗೇ ಇನ್ನು ಇಬ್ಬರು ವಕೀಲರು ವಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಯಾರು ಅನ್ನುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಟ್ರಬ್ಯೂನಲ್ ಮುಂದೆ ಅಪಿಯರ್ ಆದಾಗ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ 400 ರೂಪಾಯಿ, ಇವತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಅಡ್ವೋಕೇಟು, ಮೇನ್ ಲೀಗರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಸಹಾಯಕರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮದ್ರಾಸಿನ ಅಡ್ವೋಕೇಟರು, ಇವರೂ ಕೂಡ ಮೇನ್ ಲೀಗರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಸಹಾಯಕರು, ಇವರಿಗೆ ರೀಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಫೀಜು, ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ 500 ರೂಪಾಯಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪೆಟ್ಟನ್ನೇಜ್ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕೇಸಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುವಂತಹ ಸಂಭವ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸುವಂತಹುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಮುಕುಂದರಾಯರು ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೂಡಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪೀಡೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋದಲ್ಲ ಕೇಳಿದರೂ ನಮಗೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಅವರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇಲ್ಲ ಹೇಳತಕ್ಕ ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೆ ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನಾಪಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರೆಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಅವು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 54ಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಂಠೀರವ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಎಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲ ಬರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನಾಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ

ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಆಸ್ತಿಯಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಫಿಲಂ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವು ಲಾಭ ಗಳಿಸತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಾಧುವಾದ್ದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೆಕ್ಯೂರ್ಟಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಂಥವರಿಗೆ ಆ ಸಾಲ ನೀಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರತ್ಕವರಿಗೇ ನೋಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿರಾಜ ಸ್ಟೂಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಭಿಮಾನ ಸ್ಟೂಡಿಯೋ ಇವೆರಡಾ ಇವೆ. ಈ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಭಿಮಾನ ಸ್ಟೂಡಿಯೋ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಬಹಳ ನ್ಯಾಯವಂತ-ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. ಇವನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಷೇರನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಫಿಲಂ ಪ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಬಡವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅದರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾನುಗಾರಿಕೆ ಒಂದು ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟನ್ನು ತರಲು ಸಾಲ ನೀಡಿದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಐಸ್‌ಪ್ಲಾಂಟನ್ನು ತಂದು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಲ್ಲಪ್ಪೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಈ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಉಳ್ಳಾಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಮೀನು ವ್ಯಾಪಾರ ಏನೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅತಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೇ ಈ ಸಹಾಯಗಳೆಲ್ಲಾ ದೊರೆತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಡವನಾಗಿ ಆ ಪ್ರೊಫೆಷನ್ನಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಆ ಫಿಲಂ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಹೀಗೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಯ್ಡ್ ಟು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರಲಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಸೊಸೈಟಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾಲ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಏನು ರಹಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ?

ಇನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕೋ ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರಿಗೆ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಬಾಲ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕ ಬೇಕಾದವರು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಆಷ್ಟೆ, ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅರ್ಹರಾದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗಿಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri JIVRAj HIRACHAND SHAH (Legislative Assembly Constituency).—Sir, I wholeheartedly support this Bill because a major portion of the supplementary demands represent only book adjustment and does not involve any outgo of cash. All these items of book adjustment were not contemplated at the time of framing the budget. Whenever the Government undertake any New Service and draw money from the Consolidated Fund of the State, it is necessary for the Government to come before the House with supplementary demands for making the necessary book adjustment for reappropriation.

Our Hon'ble Finance Minister is an expert, he is a scholar in Economics and he does things in a proper way. I congratulate him for his efficient work.

(SRI JEEVARAJ HIRACHAND SHAH)

Our Government is very liberal in giving loans to industries, electricity undertakings, etc. They have given loan to M. S. K. Mills which has spent One crore and thirty lakhs of rupees so far—Rs. 50 lakhs towards new machinery. This item has come before this House as a 'New Service'. I want to know the progress made in the M. S. K. Mills so far. Out of Rs. 162 lakhs given to this Mill, Rs. 90 lakhs is as equity capital and the remaining is as loan. I want to know the steps taken by this Mill to make good the loss, and whether there is any future prospect for these Mills.

I congratulate the Government for their enthusiasm in the development of education, agriculture, etc.

Coming to co-operatives, I request the Hon'ble Minister for Co-operation to have strict control over the Co-operative marketing societies, and I hope our Hon'ble Finance Minister will look into this matter very carefully.

With regard to 'Vishwakosha', I suggest that the 'Vishwakosha' work should be entrusted to the University.

With these few words, I thank the Chair.

† ಶ್ರೀ ಎ. ಕೆ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ (ಪದವೀಧರರ ಕ್ಷೇತ್ರ). –ಮಾನ್ಯ ನಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಾದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುತಕ್ಕ ಹಣ ವಿನಿಯೋಗದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸದನದ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ದರು. ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಕೇವಲ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಹ ನಿಜವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ 39 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿನಿಯೋಗದ ಮಸೂದೆ ಏನಿದೆಯೋ ಅದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತರು ವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆರ್ಟಿಕರ್ 205 ರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆರ್ಟಿಕರ್ 205ನ್ನು ನೋಡಿ ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿನಿದೆಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅದನ್ನು ಆಲೋ ಚನೆಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಉಭಯ ಸದನಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರಿಡಕ್ಟರಿ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ :

"Article 205 of the Constitution of India provides that if the amount authorised by the Appropriation Act to be expended for a Particular Service for the current year is *found to be insufficient* for the purpose of that year."

ಹೀಗೆ ಇನ್‌ಸಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರ ಅನೇಕಸಾರಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯೂ ಸರ್ವಿಸ್ ಕೆಳಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ "when a need has arisen during the *current financial year* for the supplementary or additional expenditure upon some new service not contemplated in the Annual Financial Statement for that year." ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಾಗ ಈ

ಪೂರಕ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

6-00 P.M.

ಫಿನಾನ್ಸಿಯರ್ ಇಯರ್ ಅಂದರೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಮುಂಜೂರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಆರ್ಡರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 63 ಐಟಮುಗಳ ಪೈಕಿ, 39 ಐಟಮುಗಳಿಗೆ ಮುಂಜೂರಾತಿ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಾಕಿ 37 ಐಟಮುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು 39 ಐಟಂಗಳಿಗೆ ಏನು ಆರ್ಡರ್ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆದದ್ದು ಕೂಡ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಆಲೋಚನೆಗೆ ನಿಲುಕದಂತಹ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 205ರೊಳಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಜೆಟಿನಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ತೆಗೆದು ಆಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಜನರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಡಿಗರು ಕಂಠೀರವ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಯಾರಿಗೆ ಏನು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಯಾರೋ ಬೇಕಾದವರು ಇದ್ದಿರಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರ ಬಹುದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪತ್ರಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಕೂತಿದ್ದರು. ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಕ್ಟರಿ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 200ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗ ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಎಗ್ಸಾಮಿನೇಶನ್ ಥೇರ್‌ಮೇನರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು ಏನೆಂದರೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್ 20 ಸಾವಿರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದೆ, ಎಂದು. ಹೀಗೆ 20 ಸಾವಿರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಕೋ, ಅಥವಾ 20 ಸಾವಿರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರನ್ನು ತೆಗಳಬೇಕೋ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಥೇರ್‌ಮೆನ್ ಮತ್ತೆ ಇದರಿಂದ ಯಾರೂ ಗಾಬರಿಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟರು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಹ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 242ನೇ ಎಗ್ಸಾಮಿನೇಶನ್ ಸೆಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೇವಯ್ಯ ಎಂಬುವನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತಿದ್ದ. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಹಾಲ್ ಟಿಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 086764 ಎಂಬ ನಂಬರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆದು ಬಂದ. ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವಾಗ ಹೇಪರಿನಲ್ಲಿ ನಂಬರು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಫಾಸಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅತನ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ, ಅತನ 086764ರ ಬದಲು 0867643 ಎಂದು ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಇವನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂರಲಿಲ್ಲ, ಅಬ್ಸೆಂಟ್ ಎಂದಿತ್ತು. ಇವನಿಗೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು. ಅವನು ಒಬ್ಬ ರಾಯರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವಿಕ್ಟರಿಹಾಲಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅದು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಆಯ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು 245ನೇ ಸೆಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿರತಕ್ಕ ಬೇರೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಾಚಯ್ಯ ಎಂಬವರ ದಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ನಂಬರ್ 42 ಎಂದು ಬಿದ್ದು ಅತ ಪಾಸು ಎಂದು ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಫೈಲು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವಿಕ್ಟರಿಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅತನು ಹೇಳಿದಾಗ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಕೆ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ)

ಅದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿ, 43 ನಂಬರಿನವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈ ತಪ್ಪುಗಳು ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಇವತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದವರೂ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ 12 ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಂತು. ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನಂತೆ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಿರಿಗಿ ರೀ ಜೋಟಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿದ ಆಗ 66 ನಂಬರ್ ಅವನಿಗೆ ಬಂತು. 66 ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬರುವಂತದ್ದು 12 ಮಾರ್ಕ್‌ಗಳು ಆಗಬೇಕಾದರೆ, 12 ಮಾರ್ಕ್ ಬಂದವರಿಗೆ 66 ಏಕೆ ಆಗಬಾರದು?

ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತು ಫೇಲಾದವರು ತಾವು ಪಾಸಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಎಂದು ದಂಡ ತೆತ್ತು ರೀ ಜೋಟಲಿಂಗ್ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು, ಪರೀಕ್ಷಾ ಮಂಡಲಿಯವರು ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲಿತಾಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಅಕ್ಸೆಪ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಎಷ್ಟೊ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವವನನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದರೂ ನಾವು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುತ್ತೇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಅಸ್ಥಿರತೆ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಘಟನೆಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಡೆಯುದಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

†Sri D. RAJAGOPAL (Legislative Assembly Constituency)—The Mysore Appropriation Bill (No. 4), 1969 is the net result of the supplementary estimates for 1969–70. We very much regret to note that it is not in consonance with the fundamental principles governing the preparation of budget in any sane country. To illustrate this I would go back to the budget speech made by the Finance Minister and presented to this House. It is stated there will be a surplus of Rs. 89 lakhs. So, the budget as it was presented to the entire State was a surplus budget of Rs. 89 lakhs. Within a period of 5 months, the supplementary estimates to a total tune of Rs. 39 crores and 42 lakhs make the Budget a deficit budget by Rs. 38 crores. Can any sensible Government which is practising good procedures reveal such devastating differences in the Budget? You give a rosy picture to the people of the State that it is a surplus budget of Rs. 89 lakhs. Now you have come with the supplementary estimates to a total tune of Rs. 38 crores which means a deficit. Can we believe this Government? Can we believe that the funds of the State are safe in the hands of this present Government? Can any sane minded people think that the funds are safe in hands of the Government? The Government may have complacence because they have a majority and whatever deficit they create they take it that it is a matter of course. But if the Government has any conscience and if they are really serious, it would not have done like this. The people of the State expect the Government to behave properly and handle the funds carefully. If the people are educated and if they are in a position to understand what is budget, as the people in other countries, they would never accept the Government if such devastating differences were to be pronounced within a period of five months. I must say that the people cannot have confidence in the Budget that is placed before them by this Government. We have been telling

time in and time out that any expenditure that the Government has to incur, should be productive so that gross national product increases 'the per capita income'. That is why the people trust the Government and entrust it with vast sums of money. Now let alone the Budget. Let us take Rs. 39 crores for supplementary budget and see they are utilised for productive expenditure and non-productive expenditure. For non-productive expenditure, no Government can incur unless it adds to the national gross product or it helps to increase the per capita income. Do we have any semblance of these basic principles governing the expenditure of Rs. 39 crores.

Let us now consider this supplementary Budget. There are 14 items in this supplementary estimates out of which only 2 items constitute productive expenditure and all the 12 items constitute non-productive expenditure. Is it for this purpose that the people trust the Government and pay taxes and make them trustees for the public trust. Every item of expenditure excluding item No. 47 partially and item No. 48 and 54 relates to non-productive expenditure. Even in regard to these 2½ items which are productive expenditure they do not really go to contribute to production. I definitely say that these unproductive expenditures of this Government are not contributing 1.1 per cent to the national gross product or to the per capita expenditure. At this rate, can we expect that the State finances are going to shape the destinies of the people ? I am sorry to say that the objectives of the people are not fulfilled. I would like to stress my views on one item only because all the other items have been fully exhausted by our learned friends.

Sir, I want to refer to Demand No. 20—Item 2—distribution of fertilizers—subsidy on transport fertilisers by roads.

The explanatory note reads :

"Item No. 2 : With a view to avoid delay in the distribution of chemical fertilisers due to non-availability of railway wagons, the Government of India allows the movement of fertilisers by road under certain conditions. To meet the additional cost involved in transporting the fertilisers by roads Government of India gives subsidy. According to the procedure laid down by the Government of India, the State Government has to make initial payment and then claim reimbursement from the Government of India. During 1966-67, the expenditure on Transport charges was met initially from the State funds and later on got the amount reimbursed from the Government of India. However during 1967-68 the Accountant-General suggested that the expenditure may be debited to "Pay and Accounts Officers, Suspense" (Ministry of Food and Agriculture) direct instead of the State Budget initially. The revised procedure was followed during 1967-68 and 1968-69 and no provision was made in the State Budget of these years."

(SRI D. RAJAGOPAL)

What does this signify ? Are we to assume that during the years 1966-67 and 1967-68 there were no wagons available for transporting chemical fertilisers when it was the Government of India policy and the policy of the Railway Board that agriculture should be given top priority even while allocating wagons all over India, particularly so to Mysore ? This is a question of 1.50 crores paid as subsidy to private transport agency. The tragedy...

SRI RAMAKRISHNA HEGDE.—There is no tragedy. If the hon. Member reads the whole paragraph, it would be clear. This is done in accordance with the suggestion of the Accountant-General. The Account head was changed. Subsequently in the next year, the Accountant-General again told us that it will be irregular to debit to the suspense account. Therefore, it should be brought back to the Budget. And we are giving effect to the suggestion of the Accountant General. After the whole subsidy is being met by the Government of India, we are not spending a single pie. What is the tragedy here ? If you read the whole thing, it will be crystal clear.

SRI C. BANDI GOWDA.—I had also raised this point. What Sri Rajagopal says is that this money has been paid to a private transporting agency. That requires explanation. It is a new point.

SRI D. RAJAGOPAL.—I am very glad the Hon. Minister is able to explain what is written here. What is not written here is the point. I fully well know that the entire money is given by the Government of India. But if that money is to be given as subsidy to some private agencies does it mean that it should be allowed to go down the drain ? This is the point that I want to make. Who is responsible for distributing this huge sum of money to one or two transport agencies ? Into whose pockets this large sum of money is going to disappear ? That is the point I want to ask in this connection. As Finance Minister, can he tell us to whom this money was given away as charity or as subsidy ? Is it for this performance that we get money from the Government of India as grants ? It is people's money that the Government of India distributes. Is there any explanation for this wasteful expenditure as the distribution of the spoils in this Government ? For the year 1966-67 the adjustment might have been made on the suggestion of the Accountant-General. Do we have anything like financial control in this State when they can distribute Rs. 1.50 crores as they like. It is public money even if the Government of India pays. They cannot be complacent about it. It is not transport charges. Apart from that, they are paid subsidy. To whom has this money been paid, I want to know. The explanation that it comes from the Government of India is not satisfactory. Because it comes from the Government of India, can we allow it just to pass down the drain ? Is this how we are spending public money ?

Next in the same demand, there is another item. That is item No. 3. I am just saying that this Government is not very serious about public funds.

> "A scheme for rehabilitating 3710 families of landless cultivators through 106 co-operative farming societies at a cost of Rs. 183.39 lakhs was submitted to the Government of India for sanction during the year 1966. In the list of the discussions with the Government of India, a revised scheme was sent during the year 1968 at a total estimated cost of 18.15 lakhs.....The Government of India have however accorded sanction for resettlement of only 450 families."

Sri V. S. HIREGOWDAR.—How long are we to sit, Sir. It is already 6-30 P.M.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—The House will have to sit at least till 7 P.M. to pass this Bill. Afterwards we will consider whether other Bills should be taken up today or not.

6-30 P. M.

Sri D. RAJAGOPAL.—Sir, are we serious about anything in this State? The policy is to rehabilitate landless families. I do not know whether there are only 3,710 families of landless cultivators in this State who have to be rehabilitated. After prolonged correspondence with the Government of India, this Government was finally able to get sanction from them for the resettlement of only 450 families. Because the Government of India accorded sanction for rehabilitation of 450 families, this Government will rehabilitate them. But what happened to the rest of the landless families? The Government can afford to spend from the Government of India funds of Rs. 1,50,00,000 to give subsidy to some transport companies or transport people as they are interested in them. But they cannot find funds to rehabilitate, even according to them, 3,710 families. Finally, they have thought of resettling only 450 families. Are we really meaning business when we have to spend public funds in this manner? We do not have priorities for these landless cultivators; we do not have money to uplift the depressed classes, the Scheduled Castes and Scheduled Tribes. We cry from our housetops that the weaker sections of the people should be uplifted. We do not have funds even to provide them with bare necessities of life. We do not have funds to subsidise the foodgrains which are required for the existence of human beings. But we have funds to give a subsidy of Rs. 1 crore and 50 lakhs to Transport Companies. In this connection, the instructions of the Government of India are clear. In the Explanatory Note, it is clearly stated: "With a view to avoid delay in the distribution of Chemical Fertilisers due to non-availability of railway wagons, the Government of India allows the movement of fertilisers by road under certain conditions." So subsidy

(SRI D. RAJAGOPAL)

can be given only if there are no railway wagons. Have the Government made themselves sure before giving these amounts that railway wagons were not available ?

Sri K. SURYANARAYANA ADIGA.—I have seen that they have transported it by lorries from Mangalore to the hinterland.

Sri D. RAJAGOPAL.—I would like to have statistics for the entire South Kanara and North Kanara districts in this regard. If there are no railway lines, I can understand them transporting by road. But these fertilisers were transported from Madras to Bangalore. Let them deny it. Or let them satisfy this House with statistics that for the distribution they have used road transport only where there are no railway lines; we are prepared to accept the explanation.

Sri K. SURYANARAYANA ADIGA.—My information is that even certain ships were diverted to Mangalore. If you unload them earlier, you get rebate from the port authorities.

Sri D. RAJAGOPAL.—Can the hon. Member who is so zealous to support the Government, support the Government in this item in the year in which it has been done ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Let me read the following from the Note :

> "During 1966-67, the expenditure on Transport charges was met initially from the State Funds and later on the amount was reimbursed from the Government of India. However, during 1967-68, the Accountant General suggested that the expenditure may be debited to Pay and Accounts Officer, Suspense."

Sri D. RAJAGOPAL.—But the State Government met the expenditure from the State Funds.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—We had made provision. This is only for the year 1966-67 when we did not make any provision in the budget. But subsequently the Accountant-General suggested that the expenditure may be kept under "Suspense." And, therefore, we have to bring back that amount into the Budget. This sum of Rs. 1,50,00,000 was given in the year 1968-69.

Sri D. RAJAGOPAL.—Has the Government made itself sure that the amount given in 1968-69, is for the previous year ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—It is totally wrong to presume that this subsidy is paid to transport operators. Sometimes the fertilisers are not transported very quickly. The fertilisers that are allotted to Mysore State are damaged in Madras Harbour or Mangalore harbour; if they are not lifted, we have to pay demurrage or rent; the fertilisers are liable to be destroyed also. And for this purpose, the Government

of India has agreed to allot certain subsidy because the cost of road movement as compared to railway movement, is higher. For that purpose, the Government has suggested that if the State Marketing Society feels that it is necessary to move the fertilisers by road, the marketing Society will then give certain subsidy to pay the higher freight for the transport of fertilisers by road. It is not subsidy that has been paid to one transport operator or two or a few of them. It was not subsidy paid to the transport operators. It is the subsidy paid to the State Marketing Society.

Sri D. RAJAGOPAL.—What is the total quantity moved?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—In regard to the total quantity of fertiliser moved by road, the question as to who are the transport operators, if the hon. Member asks a separate question, information will be given by the Co-operation Department.

Sri D. RAJAGOPAL.—I wish to invite the attention of the Hon. Minister to the last sentence, which reads:

> "The revised procedure was followed during 1967-68 and 1968-69."

So this sum of Rs. 1,50,00,000 relates to the transport of fertilisers during 1967-68 and 1968-69.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—No. The Hon. Member may read the following in the next para:

> "It is reported by the Mysore State Co-operative Marketing Society, Ltd., that bills amounting to Rs. 95 lakhs are on hand and further bills to the extent of Rs. 55 lakhs are expected to be revised during the course of the year."

This is not Rs. 1,50,00,000 cash payment during those years.

Sri D. RAJAGOPAL.—Whatever it is, Rs. 1,50,00,000 is paid towards excess-between rail charge and road charges.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—It is paid to the marketing society.

Sri D. RAJAGOPAL. I know it. The marketing society pays to the transport authorities. The society cannot make a profit. The marketing society has to pay this to the transport authorities to cover the expenditure. I fully know that these chemical fertilisers arrive at Mangalore and Madras. Are there no rail heads in Mangalore and Madras? Has the marketing society or the Government made sure that at that particular moment every effort was made to obtain wagons and the railway authorities have replied that they cannot allot wagons? The State Marketing Society has been vitiated by some individuals who are manouvering to get benefits at the cost of public funds. There is something rotton in this society, and unless the Government takes full control and sets right the rotton things in the marketing society, it will never improve and all public funds will go down the drain.

(SRI D. RAJAGOPAL)

Demand 47—It is really right on the part of the Government to help the development of power in the State. It is a most productive item that can help the people. But while helping they are making profit and making the people again pay to the Government. This is not expected of any Government which goes by the name of Welfare State. If money is given from the public funds to a public utility concern for which you charge some interest, should that concern take interst much more than it borrows ? Who is to pay for it ? It is the power-consumer who has to pay it. Is this the way the public should expect benefits from that Government. I hope that the Government will take care of this particular item and see that the Mysore State Electricity Board is not burdened by this profit making motive and see that the consumers are benefited and not taxed further.

One more item about the State Aid to Industries—item 2, Demand 54. As I said in the beginning this is the only item where the Government has seen its way to give loans for productive expenditure. There have been different notions about this Demand of the Government giving loans. I am not opposing the Government in this matter. But, I would like to point out here how these are all productive expenditure. The hon. members pointed out about the loans given to Kanteerava Studios Ltd. There has been a misconception that the Government is giving loan without consideration. But I would like to say that unwittingly they have given consideration to that item because production of Kannada films in this State on an average costs 3 lakhs. Last year there were 36 Kannada films and this year it will be 45. So at the rate of Rs. 3 lakhs per film it will cost Rs. 1.35 crore. All these years what was happening is, this sum of Rs. 1.35 crores used to be spent in Madras or Bombay. By creating facilities within the State this sum of Rs. 1.35 crores will be spent within Mysore and it will certainly contribute to the progress of the State language and create employment potential also. As my friends stated whether 12 lakhs has been given to an institution which will usefully spend or not is the point, which the Government should take care of. I am not against giving industrial loans. But they should be given in such a way that they are useful and create facilities needed for the production of films in this State.

Similarly they have incurred expenditure in regard to Porcelain Factory and N.G.E.F. I have nothing to say because they are productive expenditure. I suggest that the Government incur such expenditure rather than paying for wages and transport charges.

Thank you.

SRI RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, but for the speech made by the hon. Member Sri Rajagopal in the end, I would not have taken more than five minutes for my reply. The hon. Member who spoke

last injected certain amount of vehemence and heat and if I may say so, certain misconceived ideas in the debate which otherwise was very smooth-going.

In the first place, I would like to dispel the fear that this is a supplementary budget which upsets the main budget presented to the Legislature and approved by the Legislature in March last. If the hon. Member had only taken care to read the whole of the introdnctory note, he would not have made that remark at all. It is very clearly stated therein under what circumstances certain expenditure had to be incurred and what is the net outgo of cash from the Treasury. It is impossible for any Government to stick to the original budget placed before the legislature if it is to carry on the functions that are necessary from time to time. We have to see, as some hon. Members criticised, whether there is any attempt on the part of the Government to conceal anything from the legislature. I very categorically say that there is absolutely nothing that the Government wants to conceal from the legislature.

Sri D. RAJAGOPAL.—I never charged that they are concealing anything; My charge was that they cannot foresee things. Can he show any Government which within five months converts a surplus budget into a deficit budget?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—That is why I said it is a misconceived idea. In the first place the current year's budget is not a surplus budget. The revenue deficit for the current year is a little more than Rs. 13 crores and the overall deficit for the current year is a little more than Rs. 30 crores. Perhaps he is reading my budget speech for the previous year. This year the budget that was presented was a deficit budget and therefore there is no upsetting and this will not result in further deficit except to the extent of Rs. one crore and odd. Otherwise, it is only book adjustment. The other expenditure is going to be met by the Government of India grants and loans or it is merely a debit and credit account in the books. For instance, in regard to the Electricity Board loan. Actually this is due from the Board as the price of electricity we have been selling to them; but they have not been able to pay. This is going to be treated as loan and necessary book adjustment will be made. Similarly, in regard to the Sharavathy Valley Project interest. These are things which are necessary to be adjusted in the accounts and therefore whatever criticism Sri Rajagopal may make in regard to wasteful expenditure and unproductive expenditure, most of it was absolutely on wrong ground. He started saying that perhaps the only item of expenditure Government is prudent to spend on productive purpose is in respect of Demand No. 54. I am glad later on he conceded that other loans that were advanced to N.G.E.F., Porcelain Factory and others were also productive. If we very minutely examine these proposals, I am quite sure the members will realise that not more than 10 per cent of the actual expenditure apart from book adjustments, is unproductive. For example, I refer to the Government loan to Kanteerava Studio Ltd., while I consider as on

(SRI RAMAKRISHNA HEGDE)

unproductive. Sri Rajagopal is very much interested in film production, exhibition and distribution. I am very glad about it and he thinks it is productive. The question is how to differentiate.

Sri D. RAJAGOPAL.—I shall illustrate how it is productive. The amount of Rs. 1.25 crores which was spent in Madras will be spent in Mysore and this economic activity creates production.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—He said that there are two principles : expenditure that promotes gross national production or increases per capita income should be considered productive expenditure ; but this particular item is not going to do either immediately—may be after a few years when our people produce films, it may contribue to rise in per capita income. That is a different thing. What are the main items of expenditure and are they justified under the circumstances or not ? If the Government does not have the discretion to spend certain amount of money under unforeseen circumstances, then there would not have been any provision under the Constitution. They would have said, "You have presented a budget and you must not go a little forward or behind". That is not our purpose. Particularly in a developing economy there are so many occasions when Government has to spend. For instance, recently very large areas in our State were affected by scarcity conditions. Can I say, "Look here, I have provided 60 lakhs in the budget ; I cannot spend any more because the legislature may take objectoin."

Sri D. RAJAGOPAL.—The Hon'ble Minister should substantiate what is contained in the Supplementary Demands. Take for example any item under Demand 10. Rs. 8.50 lakhs is provided for establishment. Take Demand No. 17. Is that productive expenditure ? Is it necessary ?

7-00 P.M.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I did concede that there is a certain amount of expenditure which cannot be termed as productive. For instance, demand No. 10 for Rs. One lakh is primarily to meet the charges of repairs and furnishing of the Raj Bhavan. The hon. member Sri Venkatappa, a senior member of this House, criticised saying that we are all supposed to be disciples of Gandhiji ; Gandhiji taught us the principle of simple living and high thinking and it is not proper on our part to lead an extravagant and luxurious life and to have pomp and show. I quite agree with him, but while doing so I might also point out that so far as certain figureheads are concerned they are symbols. The Governor's institution is symbolic. He represents the State. There are so many foreign dignitaries who visit the State. The president of India comes, the Prime Minister comes ; Ambassadors, Heads of States and Heads of Governments come and if they have to stay

here, should we send them to some hotel or to the Legislators' Home saying there we are simple people ? What impression would they carry of us ?

Sri D. RAJAGOPAL.—When the Prime Minister of India went to the States she was lodged in a Hotel.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Unfortunately we do not have a hotel like Astoria in Bangalore. If we had a hotel of that type we could have sent these dignitaries there. When President Nixon of America came to Delhi perhaps he stayed in Ashoka Hotel because they have got good facilities there. On one side we praise our traditions saying Mysore State is very hospitable and Mysore people are known for their hospitality and all that.

Sri D. RAJAGOPAL.—Hospitality does not mean luxury.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Hon. members may go and see the Raj Bhavan which was only Residency formerly. We never had a Raj Bhavan in Bangalore because from the beginning from 1947 to 1962 for 15 years the Maharaja of Mysore was the Governor and he used to live in Mysore in his own Palace and therefore there was no question of having a Raj Bhavan here. If we proceed to construct a Raj Bhavan it would cost nearly Rs. 50 to 60 lakhs and so that is out of the question. Therefore we converted one of our Guest Houses into some sort of improvised Raj Bhavan and we added one or two rooms in the upstairs and we have furnished it. I do agree that this item of expenditure is totally unproductive, but was it not necessary under the circumstances? It is not just because we want to make an individual comfortable that this was undertaken. That individual is not here today and the one who is going to be posted again as Governor may not be here permanently. So this is only to keep the dignity of the office which is the symbol of our State.

Similarly in regard to emoluments to be paid to the Government Counsel and Legal Adviser, etc., when we have to fight out a case like the Krishna-Godavari Water Dispute before the Tribunal even though strictly and technically speaking this has to be unproductively incurred. This is a matter of life and death for the people of the State. Suppose we lose the case because of some stingy attitude, what happens? So we had to engage the best available brain for this purpose so that that posterity may not curse us saying that an eminent Advocate wanted Rs. 35,000 but the Mysore Government hesitated and engaged some cheaper person who lost the case.

Sri K. SURYANARAYANA ADIGA.—The criticism was not against engaging an eminent lawyer like Nambiar, but against the addition of the fifth wheel to the coach by bringing a Supreme Court lawyer.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I have noticed the criticism of the hon. member. I do not know this individual, but I can say that mostly the advice of the Senior Advocate was taken while making the junior appointments.

(SRI RAMAKRISHNA HEGDE)

Then the hon. members Sri Venkatai Gowda and Smt. Lakshamma referred to the Fifth Finance Commission. Sri Gowda was very particular to know whether at the time of State reorganisation certain liabilities were transferred to this State and also whether corresponding assets also were transferred. Liabilities were there, but I would like to tell him that the assets that were created in Madras cannot be claimed by us. We cannot ask that a small portion of Fort St. George in Madras or of the Sachivalaya in Bombay should be given to us saying that that was built out of the undivided funds of the former State. That is not possible. Similarly, when certain assets were created here whether in the form of irrigation projects or buildings or in any other form, a portion of that cannot be claimed by those Governments. When this was fixed all these things were taken into consideration and so there is now no going back on that question.

In regard to Smt. Lakshamma's criticism about the Fifth Finance Commission's award and the possible cut in the Fourth Five Year Plan outlay, I would like to say only this. We had fixed the Fourth Plan outlay at Rs. 325 crores, but this has been cut down. This much of money is absolutely necessary to keep the tempo that has already been generated. We were thinking of accelerating the tempo, but the Central assistance also was cut according to the new criteria that they have evolved and our own ability to mobilise additional resources is also limited. Therefore we cannot expect to do much bigger than this. I will be satisfied if under the changed circumstances, the adverse circumstances, we are able to keep up to this figure. Very shortly the National Development Council is going to meet in Delhi. The Planning Commission has also suggested that in view of the Fifth Finance Commission's report the State Governments will have to have a second look at their plan size. There are certain States which have received very substantial financial assistance from the Fifth Finance Commission's report and there are certain other States which have received a very raw deal like Madras and Kerala. Under the changed circumstances a second look will have to be given to the State plans and that will be decided in the National Development Council meeting.

Certain criticism was made about text books. Sri Mukunda Rao and Sri Subbaiah are very experienced members here. Sri Subbaiah is a new member, but Sri Mukunda Rao is a very senior member and when he says something he says with a certain feeling and sincerity and with a certain amount of authority. I take the suggestions that they have made with all seriousness and I shall convey them to my colleague the Education Minister and see to what extent further improvements could be made so that children do not suffer and the mistakes that are very often found in text books are avoided and the defects in the organisation of examinations and distribution of papers, etc., are also minimized. When 2½ lakhs of students sit for examinations, if here

and there certain mistakes are committed, I do not say this is absolutely abnormal. It is possible, because, after all it is human machinery; if it is done through Computer there may not be any mistake.

Sri A. K. SUBBAIAH.—When a student who has not appeared for the examination, has been promoted, can we view it as a light and negligible mistake ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I have seen mistakes committed by Government machinery—in other States, not here—that a living man was declared as dead and a dead man was given pension. These mistakes do happen.

Sri A. K. SUBBAIAH.—In spite of the fact that the mistake has been brought to the notice of the concerned authorities, they are not prepared to correct it and declare that the person who has not taken up the examination has failed !

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sri Jivaraj Hirachand Shah mentioned about the loan advanced to the Gulbarga M. S. K. Mills. I might remind him that this is not a new loan. This was approved by the two Houses of Legislature last year itself. This was mentioned in the scheme of rehabilitation, but unfortunately, this loan was not drawn by that Mill. Therefore, we had to provide it again.

One more point mentioned by the hon. Member Sri A. K. Subbaiah is, even those items of expenditure which could have been easily foreseen before the Budget was framed have been provided here in the supplimentary estimate. In support of his statement, he mentioned 39 items. It is true that the expenditure was incurred in the last financial year, ending 31st March 1969. But, I would like him to appreciate one thing. These are not State schemes, which he has, perhaps, unwittingly missed. All these schemes are Centrally sponsored schemes, and these Centrally sponsored schemes are sanctioned at the fag end of the year. In our own Budget we cannot provide adequate funds for them, because we are not informed correctly what exactly is the quantum of money that we are going to get and what exactly is the nature of schemes. When we finalised the Annual Plan, somewhere in December of previous year, we were given to understand that approximately so much of amount will be available for such and such a scheme. But the actual figure will be available only in the next year, much after the middle of the year, some time in December and sometime in January, and whenever these communications are received from the Government of India sanctioning the schemes after we have already framed the Budget, we cannot provide money in the Budget. Sir, I can tell the hon. Members that such detail information was given for the first time. I don't think that in any other State Legislature such detailed information is given. This is done with a view to inform the members correctly, and if there is an impression that the Government is dishonest and wants to keep information under its sleeves, it is aboslutely wrong. I do not agree with the criticism that every expenditure

(SRI RAMAKRISHNA HEGDE)

that we incur today or tomorrow or some time later, has to be approved by the House, and therefore there is no point in saying that Government wants to mislead the people or conceal so much expenditure. I do not want to take more time. I think, I have covered most of the important points raised by the hon. Members and I do hope that they are also satisfied with the reply that I have given.

SRI JIVARAJ HIRACHAND SHAH.—Sir, may I know the latest position of the M.S.K. Mills ?

SRI RAMAKRISHNA HEGDE.—I cannot give the latest information. According to my information, M. S. K. Mills are now earning profit after meeting the liability in regard to interest, but without providing for depreciation.

MR. DEPUTY CHAIRMAN.—The question is :

"That the Mysore Appropriation (No. 4) Bill, 1969, as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3.

MR. DEPUTY CHAIRMAN.—The question is :

"That Clauses 2 and 3 do stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3 were added to the Bill.

SCHEDULE

MR. DEPUTY CHAIRMAN.—The question is:

"That the Schedule do stand part of the Bill."

The motion was adopted.

The Schedule was added to the Bill.

Clause 1, etc.

MR. DEPUTY CHAIRMAN.—The question is :

"That Clause 1, the long Title and the Enacting Formula do stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the long Title and the Enactiong Formula were added to the Bill.

Motion to pass

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, I beg to move:

"That the Mysore Appropriation (No. 4) Bill, 1969 as passed by the Legislative Assembly be passed."

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—The question is :

"That the Mysore Appropriation (No. 4) Bill, 1969 as passed by the Legislative Assembly be passed."

The motion was adopted.

The Mysore High Court (Amendment) Bill, 1969

(as passed by the Legislative Assembly)

Motion to Consider

Sri RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Finance).—Sir, on behalf of the Chief Minister I beg to move :

" That the Mysore High Court (Amendment) Bill, 1969 as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration."

Mr. DEPUTY CHAIRMAN Motion moved :-

" That the Mysore High Courts (Amendment) Bill, 1969 as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration."

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—Sir, this is a very very simple amending Bill, which seeks to amend Section 3 of the existing Act, which provides for the appointment of a Registrar and as many Deputy Registrars as may be determined by the Government in consultation with the High Court. The High Court recommended that provision may be made for appointment of Additional Registars, Joint Registrars and Assistant Registrars, and the Government has agreed with the recommendation. It is only with a view to apportion the work among the Joint Registrars and Additional Registrars. I commend the Bill for the acceptance of the House.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN.—The question is :

" That the Mysore High Court (Amendment) Bill, 1969, as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration."

The motion was adopted.